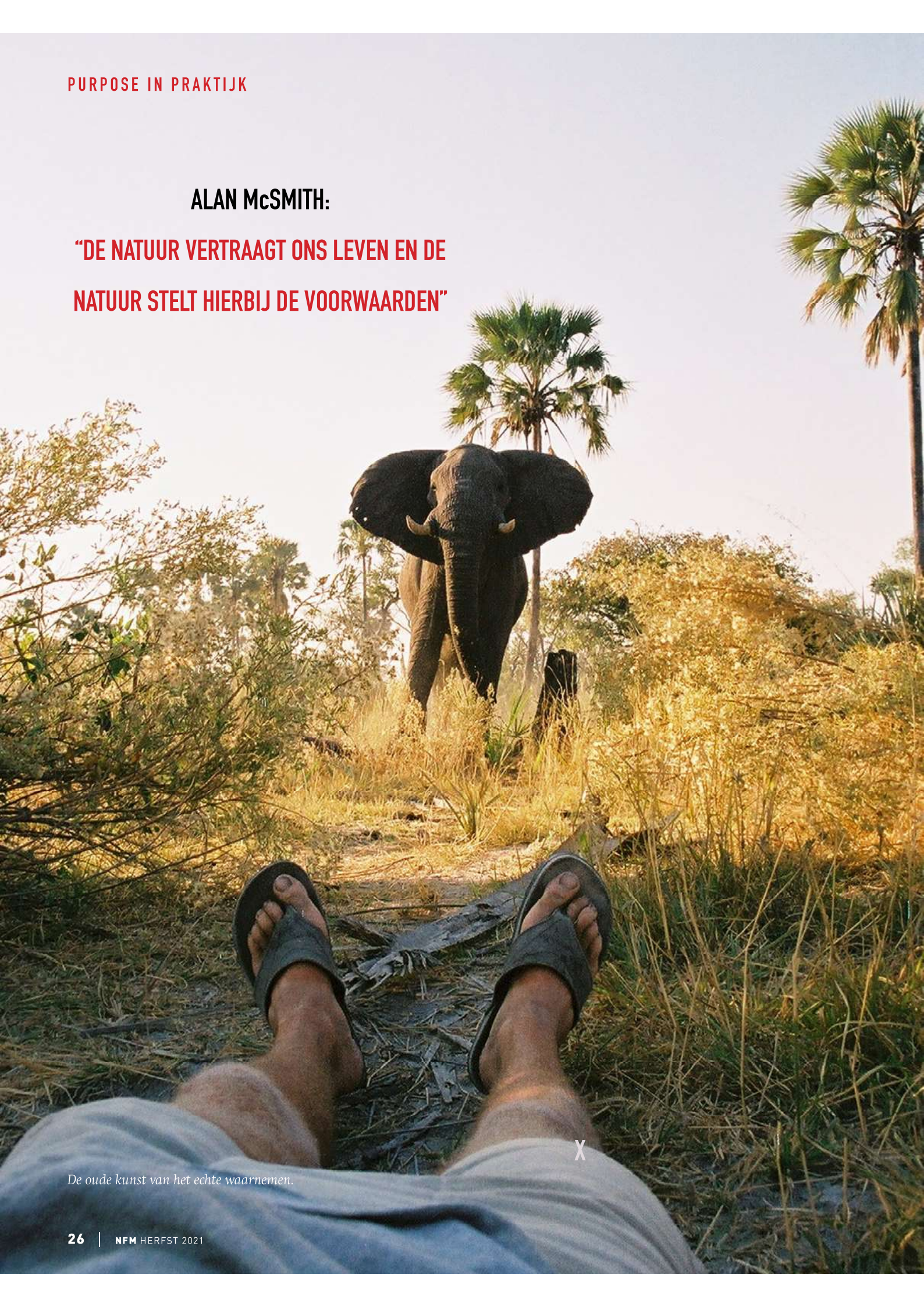

ALAN McSMITH:

**“DE NATUUR VERTRAAGT ONS LEVEN EN DE
NATUUR STELT HIERBIJ DE VOORWAARDEN”**

X

De oude kunst van het echte waarnemen.

– E S S A Y –

De betekenis van de natuur in 2021

De Okavango Delta in Botswana. Zelfs de bomen lijken hier wilder. De maan staat hoog en met een glas wijn nemen we plaats rond het vuur. Hier delen we onze betekenisvolle ontmoetingen in de natuur van vandaag. Ik stook de vlammen op en de warme gloed van de sintels creëert een gezellige, transparante cocon die zowel het kampvuur als het bos achter ons omvat. Zelfs de vijgenbomen die hoog boven ons basiskamp oprijzen en de maanverlichte uiterwaarden in de verte lijken naar binnen te leunen en mee te luisteren. Als we in de vlammen staren, bevinden we ons in een zachte, comfortabele en tevreden stilte. Al snel beginnen de verhalen.

TEKST ALAN McSMITH

Dit is mijn kantoor, of in ieder geval een deel ervan. Ik heb meer dan drie decennia als wildernis- en natuurgids geleefd en gewerkt. De omgeving, geuren, indrukken en energie van wild Afrika hebben zich hier zo diep geworteld dat de wildernis voor mij niet langer een plek is, maar een manier van leven. Alle talloze indrukken hebben één ding gemeen: de wildernis is veel meer dan een betoverend landschap alleen. Natuurlijk raak je diep onder de indruk van de adembenemende natuur. Maar hier klinkt ook het lied van de ziel, een melodie die het innerlijk landschap raakt en laat dansen. Zelf weet ik niet waar mijn werk eindigt en waar mijn privéleven begint. Ik weet niet waar mijn huis of kantoor overgaat in de natuur. Als zo'n verschil überhaupt al zou kunnen bestaan. Mijn leven wil ik wijden om deze werelden weer te verenigen en om mee te geven dat het diepste wezen van de mens schreeuwt om harmonie met de natuur. De natuur staat niet buiten ons, maar is het geheel dat onze ziel voedt.

Dit is urgenter dan ooit. Onze wereld wordt momenteel getransformeerd door sociale en ecologische krachten die niet langer kunnen worden genegeerd. De wereldwijde pandemie, die iedereen raakt, heeft op een ongemakkelijke manier heel helder gemaakt dat wij mensen onnatuurlijke systemen hebben gebouwd. We zullen allemaal moeten navigeren door deze stormachtige tijden. Tijdens deze reis ontkomen we er niet aan om onszelf opnieuw de vraag te stellen wie we zijn, waarom we hier zijn en hoe we om wensen te gaan met onszelf, met anderen en met onze omgeving.

STILTE

Wanneer onzekerheid de enige constante is, verlang je als mens naar de troost van de stilte: een veilige haven, een gevoel van rust. Dit verlangen geeft ons de mogelijkheid om te downloaden, tot rust te komen. Om afstand te creëren tussen gedachten over ons verleden en voorstellingen van onze toekomst en om meer aandacht te hebben voor wat er in het moment is. In stilte kunnen we onszelf terugvinden en vanuit

*Wildernisgids Alan McSmith
temidden van olifantenkuddes.*

onzelf kunnen oorspronkelijke gedachten, inspiratie, daden en energie weer naar boven komen.

Het is overigens goed om te weten dat we in onze zoektocht naar die stilte niet heel veel kwijtraken. We dachten dat bezittingen en afspraken ons zouden helpen en ons gemoedsrust zouden geven. Ik wil absoluut niet suggereren dat we *niet* zouden moeten genieten van onze successen en/of de vruchten mogen plukken van hard werken, maar wel dat we als samenleving kunnen streven naar een betere balans: de wens om rijkdom en bezit te verwerven versus de wens om een stap terug te doen en terug te keren naar de stilte.

VERTRAGING

Voor mij is dit waar de natuur om de hoek komt kijken. De natuur vertraagt ons leven en de natuur stelt hierbij de voorwaarden. Het zorgt voor een dieper bewustzijn, een betekenisvolle waarneming en een andere perceptie. Door bewust te zijn van de natuur worden we nederig en raken we geïnspireerd door de perfecte structuren die in de natuur altijd herstellend en helend van aard zijn. Door dit diep van binnen te voelen, kunnen we onze sociale en ecologische verantwoor-

delijkheid aanspreken en integreren in wat we daadwerkelijk tot stand willen brengen.

In onze moderne samenleving worden we overspoeld met informatie, krijgen we dagelijks vele miljoenen prikkels te verwerken. Alles is direct beschikbaar en we verwarren dit vaak met comfort, troost of efficiëntie. Ook al lijkt het of we ons niet aan de alomtegenwoordige sociale media en massainformatie kunnen onttrekken, toch zullen we ons bewuster moeten worden van het effect dat dit op ons heeft. Door alle informatie die bij ons binnendringt, leven we stevast in het verleden (herinnering) of in de toekomst (verbeelding). De natuur creëert nu juist een afstand tussen wat we denken en wat we denken dat we denken. Stilte gaat niet over wat er in ons verleden is gebeurd of wat er in de toekomst zou kunnen gebeuren, stilte is er altijd alleen maar in dit moment.

KAMPVUUR

Niet dat je nu meteen naar Afrika moet afreizen om dit te ervaren of dat je kluizenaar moet worden. Ook zeg ik niet dat je deze momenten van stilte alleen in je vrije tijd of tijdens vakanties zou kunnen voelen. Stilte ervaren kan altijd, elke dag weer: blootsvoets wandelen op een strand, zingende vogels, het gevoel van zonneschijn op je gezicht op een koude ochtend, luisteren naar giechelende kinderen, een bospad, kabbelend water, de geur van regen of verdwalen in de ogen van je geliefde. Even pauzeren van het lezen, je ogen sluiten en denken aan een tijd dat je in zo'n ruimte was ... Hoe voelde je je? Keer terug naar het kampvuur van je geest en breng er een tijdje door...

**'PAS ALS JE IN VERBINDING BENT MET JE-
ZELF KUN JE JE VERBINDEN ME ANDEREN'**

VERBINDING

Het vermogen om stil te zijn, een te worden met het universele leven en gesterkt te worden met de oude kunst van het echte waarnemen. Is dit niet de meest directe, normale, natuurlijke en herstellende kracht die we als mensen hebben? Zodat we het leven kunnen overdenken en je je af kunt stemmen op de ruimte om je heen, op de behoeften van anderen en op je eigen levensenergie en prioriteiten?

Geïnspireerd en inspirerend leiderschap gaat over de interpretatie van de stilte en hoe je deze kunt vertalen naar betekenisvolle ontmoetingen. Het belangrijkste is dicht bij jezelf te komen. Ik geloof niet dat het mogelijk is om een betekenisvolle verbinding te hebben met anderen zonder eerst een betekenisvolle verbinding met jezelf te hebben. Transformatie is allereerst een intern proces en pas als je zichtbaarder bent voor jezelf, kun je zichtbaarder worden voor anderen. Dit is zo diep geworteld in ons DNA en definieert ons als mens.

Als dit bij je resoneert, weet je dat het behoud van onze natuurlijke wereld niet alleen over landschappen en hulpbronnen gaat, maar ook over een fundamentele herverbinding met ons spirituele huis. Het is het herstel van de verbinding met de basiswetten van de ecologie, cruciaal voor het leven van de mens op deze planeet. Twee vragen zijn daarbij van belang. Ten eerste: hoe opmerkzaam ben ik in de interactie met mijzelf, anderen en de natuur? Ten tweede: wat is de mate van positieve impact van mijn gedachten, woorden en daden?

Rondom het kampvuur zijn we in stilte en luisteren we aandachtig naar elkaars verhalen. ■

ALAN McSMITH

Alan McSmith is dertig jaar wildernisgids en natuurbeschermers. Hij woont in Zuid-Afrika en faciliteert wilderniservaringen en transformationele leiderschapstrajecten in verschillende Afrikaanse landen. In de wildernis laat hij het belang en de betekenis van natuur diep ervaren, evenals de urgentie om ons natuurlijk erfgoed te behouden en te herstellen. Het liefst begeeft hij zich temidden van kuddes olifanten.

Alan is tevens een inspirerend spreker en auteur. Voor het New Financial Magazine schrijft hij over zijn wilderniservaringen.

Meer informatie: www.alanmcsmith.com

